CORPOLOGIA

NUMERO 21
MAIG 2015

Foto Portada: Ona Mestre
Foto Contraportada: Anna Roca & Anna Bonfill
Fotògrafes: Denys Blacker, Marta Vergonyós, Clara Garí
Coordinació: Denys Blacker
Maquetació: Núria Iglesias i Denys Blacker
Traduccions: Natàlia Espinet
Correccions: Natàlia Espinet

Dipòsit Legal: GI.1553-2012
ISSN 2014-8178

21

CORPOLOGIA

EDICIÓ DEDICADA AMB RESPECTE i AMOR A CARLES HAC MOR
COMPANY CORPOLOGISTA

CORPOLOGIA és una trobada independent i lliure de persones interessades en explorar la presència i l'acció a través d'obres que es puguin oferir en directe. El format de les obres és lliure i d'una durada màxima de 5 minuts cadascuna.

El grup estarà obert a propostes d'altres creadors/es de qualsevol disciplina artística.

Normalment treballem sense muntatge tècnic ni escenogràfic i cada persona porta tot allò que necessita per desenvolupar la seva acció. Després de cada trobada qualsevol persona que hagi estat present, pot contribuir amb textos i/o imatges de les seves accions que seran publicades a la revista - ***Per més informació i propostes cal que envieu un correu electrònic a info@gresolart.com -.***

CORPOLOGIA 21 es va celebrar els dies 22 i 23 d'octubre de 2015 a L' Antic Teatre de Barcelona. A la 21ª trobada hi han participat 23 artistes. Hem creat un espai únic d'intercanvi i de mútua comprensió on qualsevol persona pot presentar obres, pensaments, idees, inquietuds, opinions i, en definitiva, qualsevol forma d'expressió que parteixi de la presència i de l'acció. Junts/es celebrem la nostra llibertat, igualtat i fraternitat. Els temps són fràgils i entre desastres i crisis estem creant una nova manera de fer per poder afrontar la incertesa econòmica i social que vivim. És important per nosaltres mantenir la independència de la trobada i la revista. Això ho aconseguim construint relacions i sinergies basades en els valors humans, l'altruisme i la creativitat. Junts/es estem construint una riquesa comuna que no té preu.

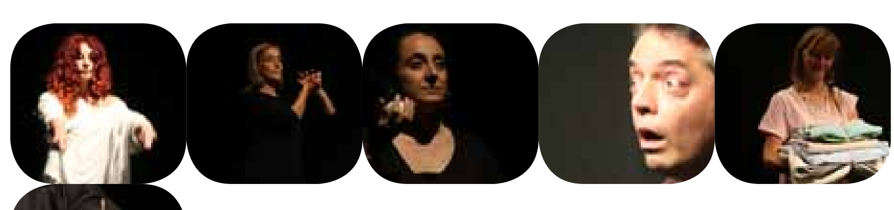
CORPOLOGIA es un encuentro independiente y libre de personas interesadas en explorar la presencia y la acción a través de obras que se puedan ofrecer en directo. El formato de las obras es libre y de una duración máxima de 5 minutos cada una.

El grupo estará abierto a propuestas de otros creadores/as de cualquier disciplina artística.

Normalmente trabajamos sin montaje técnico ni escenográfico i cada persona trae todo aquello que les es necesario para desarrollar su acción. Después de cada encuentro cualquier persona que haya estado presente, puede contribuir con textos i/o imágenes de sus acciones que serán publicadas en la revista ***- Para más información y propuestas es necesario que enviéis un correo electrónico a info@gresolart.com -.***

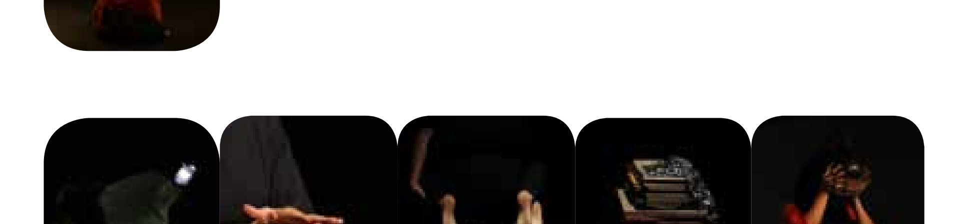
CORPOLOGIA 21 se celebró los días 22 y 23 de octubre de 2015 en el Antic Teatre de Barcelona. En 21º encuentro han participado 23 artistas. Hemos creado un espacio único de intercambio y de mutua comprensión donde cualquier persona puede presentar obras, pensamientos, ideas, inquietudes, opiniones y, en definitiva, cualquier forma de expresión que parta de la presencia y de la acción. Juntos/as celebramos nuestra libertad, igualdad y fraternidad. Los tiempos son frágiles y entre desastres y crisis estamos creando una nueva manera de hacer para poder afrontar la incertidumbre económica y social que vivimos. Es importante para nosotros mantener la independencia del encuentro y la revista. Esto lo conseguimos construyendo relaciones y sinergias basadas en los valores humanos, el altruismo y la creatividad. Juntos/as estamos construyendo una riqueza común que no tiene precio.

http://corpologialiveart.blogspot.com

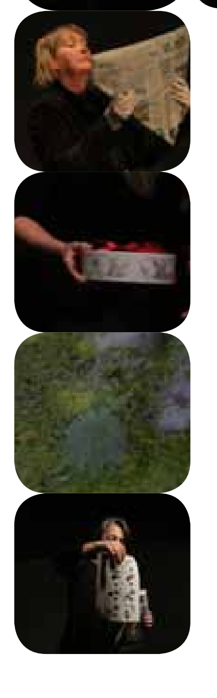
22 D'OCTUBRE

EVA MARICHALAR FREIXA - DE QUAN NO M'AGRADAVEN ELS LLENÇOLS
ONA MESTRE - L' OLOR D'UN SILENCI PLE
CARLUS CAMPS - LA COLÒNIA FLOTANT
MARTA VERGONYÓS - DONOR EL PIT
CLARA GARÍ - MARTA, THICK FOG
ADELAIDE MARESCA - TRABAJO
ROTNIP - BRICOFILIA 21
LESLEY YENDELL - WIP
DENYS BLACKER - IODE
JORDI LAFON - VERMELL
MIREIA CHAOS - ISIS

23 D'OCTUBRE

JOAN CASELLAS - SUPREMATISME DE LA TERRA CUITA
MARINA OROZA- ALGO ES, ALGO SUCEDE
NUR GRILLA - ENCUENTROS CRUCIALES
ANNA ROCA I ANNA BONFILL - NEXE
JULIETTE MURPHY - APAR ÈNCIES
MIREIA ZANTOP - PES&PRESSIÓ
ESTER XARGAY - MESURACCIÓ
MELINA PEÑA - IMPURO
MONTSE SERÓ - SENSE
EMMA REGADA - ST
TONI CRABB - YOU

EVA MARICHALAR FREIXA

DE QUAN NO M'AGRADAVEN ELS LLENÇOLS

CUANDO NO ME GUSTABAN LAS SÁBANAS

De quan no m'agradaven els llençols és un relat íntim que es pot arribar a desplegar en diferents llenguatges, accions i moments. En aquesta ocasió, els minuts compartits es transformen en un diàleg entre present i passat, en un gest d'amor i resiliència per la nena que vaig ser i que hagués volgut protegir..

Cuando no me gustaban las sábanas es un relato íntimo que puede llegar a desplegarse en distintos lenguajes, acciones y momentos. En esta ocasión, los minutos compartidos se transforman en un diálogo entre presente y pasado, en un gesto de amor y resiliencia por la niña que fui y que hubiese querido proteger.

ADELAIDE MARESCA

TRABAJO

TRABAJO

Si avanzo, seguidme; si me detengo, empujadme; si retrocedo, matadme

Ernesto "Che" Guevara

La crisi econòmica ha afectat greument les persones, generant una perspectiva de futur inestable. L'acció " Treball " utilitza el mitjà de l'art per donar veu a aquesta situació.
Avui la recerca del treball s'ha transformat en una lluita del quotidià. L'artista Adelaide Maresca es camufla en un guerrer blanc, les seves eines són les branques de la natura.
En aquesta lluita l'espectador hi participa activament.

La crisis económica ha afectado gravemente a las personas, generando una perspectiva de futuro inestable. La acción "Trabajo " utiliza el medio del arte para dar voz a esa situación.
Hoy la búsqueda del trabajo se ha trasformado en una lucha de lo cotidiano. La artista Adelaide Maresca se camufla en un guerrero blanco, sus herramientas son las ramas de la naturaleza.
En esa lucha el espectador participa activamente.

CARLUS CAMPS
LA COLÒNIA FLOTANT
LA COLONIA FLOTANTE

Est una colònia de cel*lúles
Totes elles van decidir crear
una façana exterior: TU tu
conscient
El Motiu: assoli noves fites
gràcies al interface exterior,
TU
Tot i que sovint i"invent els
va en contra, TU mental.

MARTA VERGONYÓS
DONOR EL PIT

La cambrera va passar per davant meu una safata de mozzarelles bufala i el seu moviment , la seva tendresa mòrbida em va captivar , es movien una al costat de l'altra com tremolant de plaer. Eren ous , flams , guix , nata , com pròtesis comestibles ...i tenia ganes de tocar-les...i tenia ganes de guardar-les a la butxaca...i tenia ganes de guardar-les a la boca...i tenia ganes de treure-les com per art de màgia d'algun lloc i tenia ganes d'alletar-les...tenia ganes de donar-les...va ser una sensació preciosa. La peça que volia fer es deia "donar el pit"...feia dies que em rodejava l'Anna Santmartí amb la seva filla Àsia i altres amigues alletant...potser vaig associar-ho. El cas és que quan la Denys va fer els cartells hi va posar "Donor el pit" i ho va brodar!!Li vaig demanar que ho deixes així...era un accident generós... Donar el pit i el pit d'honor...el simbòlic de la mare i el del pare. Després secretament , vaig rendir un homenatge a la Esther Ferrer i a la peça "Caballero con la mano en el pecho" suposo.

La camarera pasó por delante de mí una bandeja de mozzarella búfala y su movimiento, su ternura mórbida me cautivó, se movían una al lado de la otra como temblando de placer. Eran huevos, flanes, yeso, nata, como prótesis comestibles ... y tenía ganas de tocarlas ... y tenía ganas de guardarlas en el bolsillo ... y tenía ganas de guardarlas en la boca .. .y tenía ganas de sacarlas como por arte de magia de algún lugar y tenía ganas de amamantarlas ... tenía ganas de darlas ... fue una sensación preciosa. La pieza que quería hacer se llamaba "dar el pecho" ... hacía días que me rodeaba Anna Sanmartí con su hija Asia y otras amigas amamantando ... tal lo associé. El caso es que cuando Denys hizo los carteles puso "Donor el pecho" y lo bordó !! Le pedí que lo dejara así ... era un accidente generoso ... Dar el pecho y el pecho de honor ... el simbólico de la madre y el del padre. Después secretamente, rendí un homenaje a la Esther Ferrer y a la pieza "Caballero con la mano en el pecho" supongo.

CLARA GARÍ

MARTA, THICK FOG

MARTA, THICK FOG

Enfocar el visor i mirar atentament per trobar el que es busca. Però el que no saps que existeix no ho trobaràs mai enfocant.

El 30 d'agost a la miranda de Sant Martí d'Empúries, la Marta Vergonyós va fer una acció que consistia en convidar el públic a mirar per un visor panoràmic per descobrir-la saludant des del moll grec a l'altre extrem de la platja.
La boira va aparèixer per sorpresa, inesperadament i es va aliar amb ella per produir una nova acció molt més poderosa. Pel visor ningú va aconseguir veure-la, i en canvi, tot el que ens envoltava i tot el que passava al nostre voltant es va tornar sospitós de significat. Ni tan sols per a tothom: algunes persones van connectar, van comprendre, i es van picar l'ullet amb complicitat. Però també hi va haver qui no va entendre res.

El 22 d'octubre a l'Antic Teatre de Barcelona Clara Garí va intentar delegar una acció que consistia a no trobar-se en el teatre a l'hora a la que la seva acció estava programada mentre algú llegia el text citat més amunt. Per error l'acció no es va delegar, el text no es va llegir, i ningú va aconseguir sentir-ho, i en canvi tot el paisatge sonor de la sala es va tornar sospitós de significat. Ni tan sols per a tothom: algunes persones, segurament, sabrien per endavant que l'acció no passaria i van assentir plàcidament amb els seus caps. Però també hi va haver qui no va entendre res.

Thanks, Marta & thick fog

Enfocar el visor y mirar atentamente para encontrar lo que se busca.
Pero lo que no sabes que existe no lo vas a encontrar nunca enfocando.

El 30 de agosto en la miranda de Sant Martí de Empúries, Marta Vergonyós hizo una acción que consistía en invitar al público a mirar por un visor panorámico para descubrirla a ella saludando desde el muelle griego en el otro extremo de la playa.
La niebla apareció por sorpresa, inesperadamente y se alió con ella para producir una nueva acción mucho más poderosa. Por el visor nadie consiguió verla, y en cambio, todo lo que nos rodeaba y todo lo que ocurría a nuestro alrededor se volvió sospechoso de significado. Ni siquiera para todo el mundo: algunas personas conectaron, comprendieron, y se guiñaron un ojo con complicidad. Pero también hubo quien no entendió nada.

El 22 de octubre en el Antic Teatre de Barcelona Clara Garí intentó delegar una acción que consistía en no encontrarse en el teatro a la hora a la que su acción estaba programada mientras alguien leía el texto citado más arriba. Por error la acción no se delegó, el texto no se leyó, y nadie consiguió oírlo, y en cambio todo el paisaje sonoro de la sala se volvió sospechoso de significado. Ni siquiera para todo el mundo: algunas personas, seguramente, sabrían de antemano que la acción no iba a ocurrir y asintieron plácidamente con sus cabezas. Pero también hubo quien no entendió nada.

Thanks, Marta & thick fog

ROTNIP
BRICOFÍLIA 21
BRICOFÍLIA 21

LESLEY YENDELL
WP - "HORO-LOGIC"

mixed media: video and the presence of the artist.

Movement and stillness, light and darkness, sound and silence, winding unwinding are some of the dichotomies present in a piece that reflects on the passing of time.

'I am present but aside, the rhythm unfurls in the images, slow breathful flurries, continuous rising and falling, the red thread winds slowly through my hands.'

Tècnica mixta: el vídeo i la presència de l'artista.

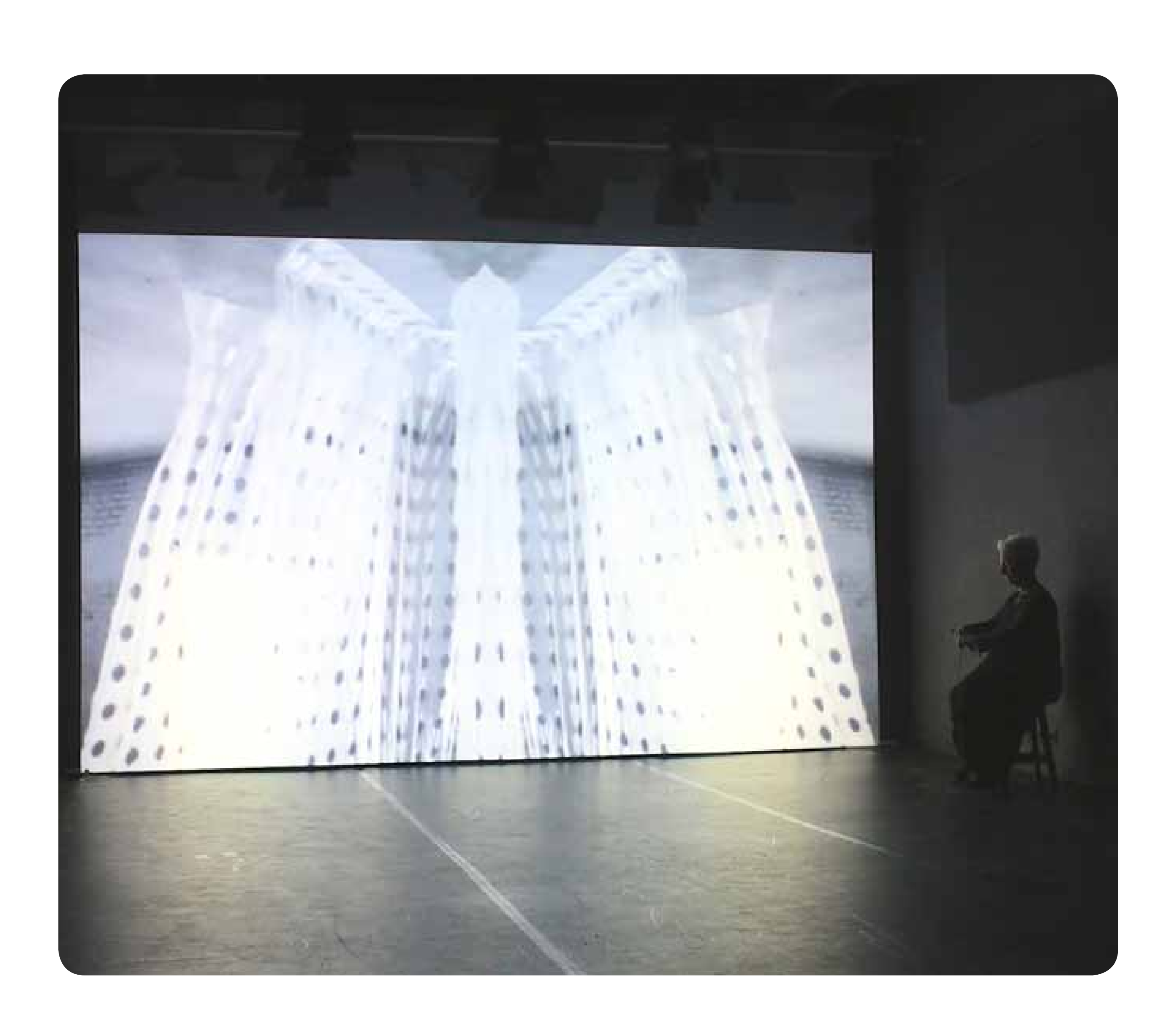
El moviment i la quietud, la llum i la foscor, el so i el silenci, bobinat desenrotllat són algunes de les dicotomies presents en una peça que reflexiona sobre el pas del temps.

"Estic present però al cantó, el ritme de la peça es desplega en les imatges, ràfegues lentes, elevant-se i caient contínuament, els fil vermell serpenteja lentament a través de les meves mans."

técnica mixta: vídeo y presencia del artista.

Movimiento y quietud, luz y oscuridad, sonido y silencio, enrollar desenrollar son algunas de las dicotomías presentes en una pieza que refleja el paso del tiempo.

"Estoy presente pero al lado, el ritmo de la pieza se despliega en las imágenes, ráfagas lentas, elevándose y cayendo continuamente, el hilo rojo serpentea lentamente por mis manos"

DENYS BLACKER
IODE

El Iode és un element químic amb el símbol I i nombre atòmic 53. El nom ve del grec **ἰοειδής** ioeidēs i significa violeta o porpra.
En condicions normals el iode és un sòlid negre blavós amb un llustre metàl·lic, que pot convertir-se en un nociu gas rosa-violeta. És un halogen, un tipus de no-metall i és el segon element més pesat.
El Iode és un oligoelement essencial per a la vida, la glàndula tiroide utilitza iode per produir les hormones tiroxina i triiodotironina. La insuficiència de iode condueix al desenvolupament d'un "goll", paraula que ve del llatí "guttur" i significa "gola", i que és una inflamació de la glàndula tiroide. La deficiència de iode es considera la principal causa prevenible de retard mental.

Un dels seus usos és per a la sembra de núvols, una forma de modificació del clima que intenta canviar la quantitat o el tipus de precipitació que cau. El més comú dels productes químics utilitzats per a la "cloud seeding" és el iodur de plata.
En la seva forma radioactiva, iode 129 és el radioisòtop més longeu. Té una vida mitjana de 15,7 milions d'anys. És una substància per sempre. En reactors nuclears és produïda juntament amb el iode 131, que té una vida mitjana de només 8 dies, però és molt més radioactiu. Les dues substàncies viatgen juntes, de manera que la presència del iode 131 assenyala la presència del iode 129 durant 8 dies però després és molt difícil de detectar.

El iode és conegut per induir l'apoptosi en cèl·lules de càncer de mama. L'apoptosi, del grec **Από** (apo) i **πτώσις** (ptosis) es tradueix com "fulles que cauen". És el procés de mort cel·lular programada (PCD) iniciada per la pròpia cèl·lula. És un sistema de renovació i regeneració que no ha de confondre's amb la necrosi que és la mort de les cèl·lules. Una mitjana d'entre 50 i 70 milions de cèl·lules moren cada dia a causa de l'apoptosi en l'humà adult.

Tot és una qüestió de perspectiva, l'infinit i el finit.

Saturn és el més lent dels planetes en orbitar el sol i el seu nom prové del déu romà del temps.
La seva gèlida lluna Encèlad és un potencial lloc per trobar vida extraterrestre.

El Yodo es un elemento químico con el símbolo I y número atómico 53. El nombre viene del griego **ἰοειδής** ioeidēs y significa violeta o púrpura.
En condiciones normales el yodo es un sólido negro azulado con un lustre metálico, que puede convertirse en un nocivo gas rosa-violeta. Es un halógeno, un tipo de no-metal y es el segundo elemento más pesado.
El Yodo es un oligoelemento esencial para la vida, la glándula tiroides utiliza yodo para producir las hormonas tiroxina y triyodotironina. La insuficiencia de yodo conduce al desarrollo de un "bocio", palabra que viene del latín "guttur" y significa "garganta", y que es una inflamación de la glándula tiroides. La deficiencia de yodo se considera la principal causa prevenible de retraso mental.

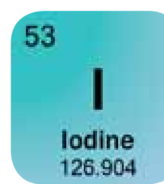
Uno de sus usos es para la siembra de nubes, una forma de modificación del clima que intenta cambiar la cantidad o el tipo de precipitación que cae. El más común de los productos químicos utilizados para la "cloud seeding" es el yoduro de plata.
En su forma radiactiva, yodo 129 es el radioisótopo más longevo. Tiene una vida media de 15,7 millones de años. Es una sustancia para siempre. En reactores nucleares es producida junto con el yodo 131, que tiene una vida media de sólo 8 días, pero es mucho más radiactivo. Las dos sustancias viajan juntas, por lo que la presencia del yodo 131 señala la presencia del yodo 129 durante 8 días pero luego es muy difícil de detectar.

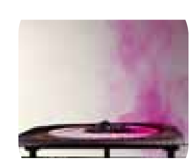
El yodo es conocido para inducir la apoptosis en células de cáncer de mama. La apoptosis, del griego **Από** (apo) y **πτώσις** (ptosis) se traduce como "hojas que caen". Es el proceso de muerte celular programada (PCD) iniciada por la propia célula. Es un sistema de renovación y regeneración que no debe confundirse con la necrosis que es la muerte de las células. Un promedio de entre 50 y 70 millones de células mueren cada día debido a la apoptosis en el humano adulto.

Todo es una cuestión de perspectiva, lo infinito y lo finito.

Saturno es el más lento de los planetas en orbitar el sol y su nombre proviene del dios romano del tiempo.
Su gélida luna Encélado es un potencial lugar para encontrar vida extraterrestre.

53
I
Iodine
126.904

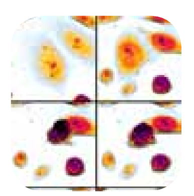

CAUTION
RADIOACTIVE

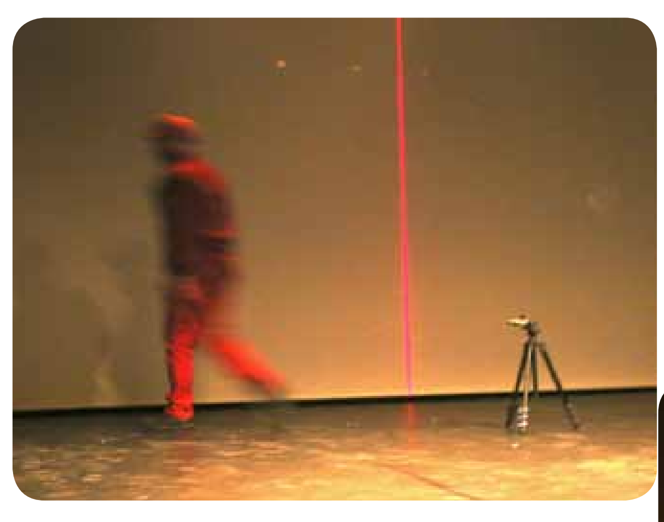

JORDI LAFON
VERMELL
ROJO

Al costat d'una línia projectada a la paret amb llum vermell, una persona asseguda, vestida íntegrament de vermell, pela una magrana dins d'un plat. Quan acaba, s'aixeca i apaga el llum. Passa a l'altra banda de la línia i diposita el plat a terra. Quan retorna, engega de nou el llum vermell que marca la línia i marxa. Més tard, la mateixa persona apareix a la platea per convidar al públic a menjar magrana. Les fronteres les trobem arreu, són físiques i mentals. Són línies vermelles que conformen un teixit de contradiccions que ens interpel·len. A l'altre costat hi pot haver la persona que t'estima, el carceller, l'amic, el rival, l'esperança, el desengany...
A l'acció, la magrana serveix com a fruit d'ofrena - almoina per plantejar idees contradictòries. Els jueus creuen que és el símbol de la veritat, ja que afirmen que té 613 llavors, el mateix nombre de manaments de la Torah. Per això apareix en nombroses decoracions religioses cristianes (que van heretar aquesta connotació) i es menja en nombroses celebracions gregues. A la mitologia grega Persèfone menja una magrana i això li impedeix escapar d'Hades per sempre. A Armènia, Java i la Xina representa la fertilitat. També simbolitza el poder, ja que oberta té forma de corona. Per això els egipcis eren enterrats amb magranes i figuren en les representacions dels seus reis.

Junto a una línea con luz roja proyectada a la pared, una persona sentada, vestida íntegramente de rojo, pela una granada dentro de un plato. Cuando acaba, se levanta y apaga la luz. Pasa al otro lado de la línea y deposita el plato en el suelo. Cuando vuelve, enciende de nuevo la luz roja y se va. Más tarde, la misma persona aparece en la platea para invitar al público a comer granada. Las fronteras las encontramos por todas partes, son físicas y mentales. Son líneas rojas que conforman un tejido de contradicciones que nos interpelan. Al otro lado puede haber la persona que te ama, el carcelero, el amigo, el rival, la esperanza, el desengaño...
En la acción, la granada sirve como fruto de ofrenda - limosna para plantear ideas contradictorias. Los judíos creen que es el símbolo de la verdad, puesto que afirman que tiene 613 semillas, el mismo número de mandamientos de la Torah. Por eso aparece en numerosas decoraciones religiosas cristianas (que heredaron esta connotación) y se come en numerosas celebraciones griegas. En la mitología griega Perséfone come una granada y esto le impide escapar de Hades por siempre jamás. En Armenia, Java y la China representa la fertilidad. También simboliza el poder, puesto que abierta tiene forma de corona. Por eso los egipcios eran enterrados con granadas y figuran en las representaciones de sus reyes.

MIREIA CHAOS
ISIS

Buscant l'equilibri entre el cel i la terra.
Entre visc aquí, però sé que vinc d'allà. Un dia va sortir aquesta cançó.
"Bonica , fructífera i valenta , filla de Ra
Isis, deessa poderosa, de saviesa contagiadora, llavor del sol

Tu, que poetitzes llengües antigues i des de el cor comuniques grans veritats
Ets creadora de mons i pobles , de fills sans i de mares nobles

Gran deessa sanadora,
Que a través de les teves mans mous invisibles fils daurats
Gran guerrera d'ulls blaus
que contenen un oceà i un abisme galàctic al mateix instant

Isis, que a dins teu hi viu l'inconscient de la humanitat,
gran reina divina àngel encarnat

En el ventre duus un volcà, en el plexe un estel fugaç, en el cor un sol radiant i al front un àguila imperial

Filla del Sol i Mare del Mar "

Buscando el equilibrio entre el cielo y la tierra.
Entre vivo aquí, pero sé que vengo de allí. Un día salió esta canción.

"Bonita, fructífera y valiente, hija de Ra
Isis, diosa poderosa, de sabiduría contagiadora, semilla del sol

Tú, que poetizas lenguas antiguas y desde el corazón comunicas grandes verdades
Ets creadora de mundos y pueblos, de hijos sanos y de madres nobles

Gran diosa sanadora,
Que a través de tus manos mueves invisibles hilos dorados

Gran guerrera de ojos azules
que contienen un océano y un abismo galáctico al mismo instante

Isis, que dentro de ti vive el inconsciente de la humanidad,
gran reina divina ángel encarnado

En el vientre llevas un volcán, en el plexo una estrella fugaz, en el corazón un sol radiante y en el frente un águila imperial

Hija del Sol y Madre del Mar "

JOAN CASELLAS

SUPREMATISME DE LA TERRA CUITA

SUPREMATISMO DE LA ARCILLA COCIDA

Encara que en el tarjetó posa "Suprematisme de la terra cuita" vaig fer una altre acció dedicada al company Pere Sousa.

Vaig llegir com a poema el text d'una bossa de plàstic. Ara no el recordo. Però ho vaig llegir tot; el nom comercial que segurament publicitava i la lletra petita amb dades tècniques, números de registre etc... Després vaig respirar llargament amb la bossa a la boca, inflant-la i desinflant-la lentament, amb esforç i persistència durant el 4 minuts de la meva intervenció.

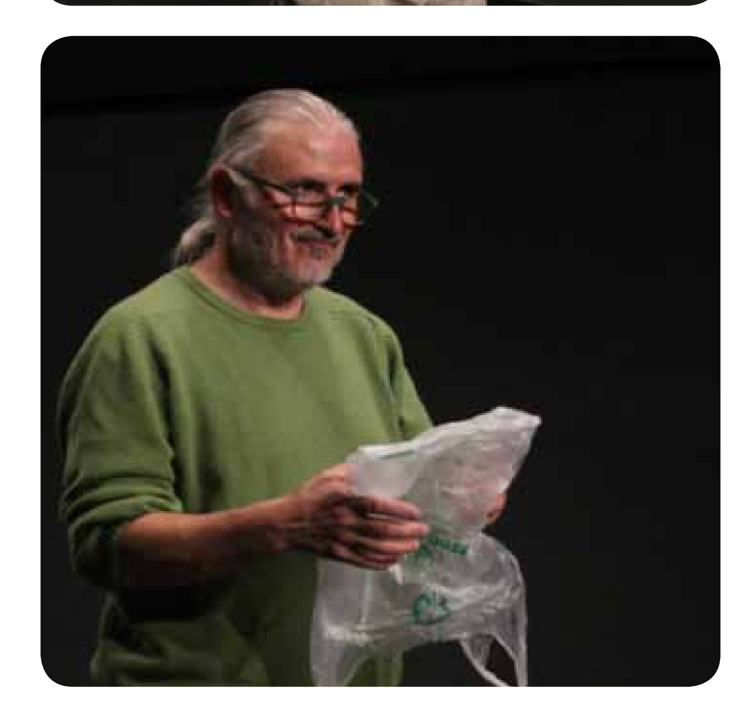
Aunque en el tarjetón pone "Suprematismo de la tierra cocida" hice otra acción dedicada al compañero PerE Sousa.

Leí como poema el texto de una bolsa de plástico. Ahora no lo recuerdo. Pero lo leí todo; el nombre comercial que seguramente publicitaba y la letra pequeña con datos técnicos, números de registro etc ... Después respiré largamente con la bolsa en la boca, hinchándola y deshinchándola lentamente, con esfuerzo y persistencia durante los 4 minutos de mi intervención.

MARINA OROZA

MUTIS

Vaig sortir a l'escenari amb dos folis
impresos entre les mans,
vaig mostrar la cara escrita
i vaig veure com s'esfumava
aquest àngel que em espia
quan tinc els ulls tancats.
Sabia que seria complicat
fins que arribés a ser senzill.
Vaig fer mutis, hi va haver aplaudiments,
rialles i una petició,
llegeix-nos el poema.
Vaig sortir del local a fumar,
el carrer estava desert,
ja no vaig tornar a entrar.

Salí al escenario con dos folios
impresos entre las manos,
mostré la cara escrita
y vi cómo se esfumaba
ese ángel que me espía
cuando tengo los ojos cerrados.
Sabía que sería complicado
hasta que llegara a ser sencillo.
Hice mutis, hubo aplausos,
risas y una petición,
léenos el poema.
Salí del local a fumar,
la calle estaba desierta,
ya no volví a entrar.

NUR GRILLA

TROBADES CRUCIALS

ENCUENTROS CRUCIALES

ONA MESTRE

L'OLOR D'UN SILENCI PLE

EL OLOR DE UN SILENCIO LLENO

ANNA ROCA & ANNA BONFILL

NEXE

NEXO

Nexe és una subtil mirada, el contacte dels nostres dits o el pes del teu cos contra la meva esquena. Connectem, i el límit dels nostres cossos es torna borrós en una dansa on espai i ritmes ens ajuden a ser un.

Nexo es una sutil mirada, el contacto de nuestros dedos o el peso de tu cuerpo contra mi espalda. Conectamos, y el límite de nuestros cuerpos se vuelve borroso en una danza donde espacio y ritmos nos ayudan a ser uno.

JULIETTE MURPHY

APAR ÈNCIES

APAR IENCIAS

- Què hi ha rere l'aparença?

- ¿Qué hay detrás de la apariencia?

MIREIA ZANTOP

PES&PRESSIO

PESO&PRESIÓN

(EX-PRESSIÓ de és-cultura)

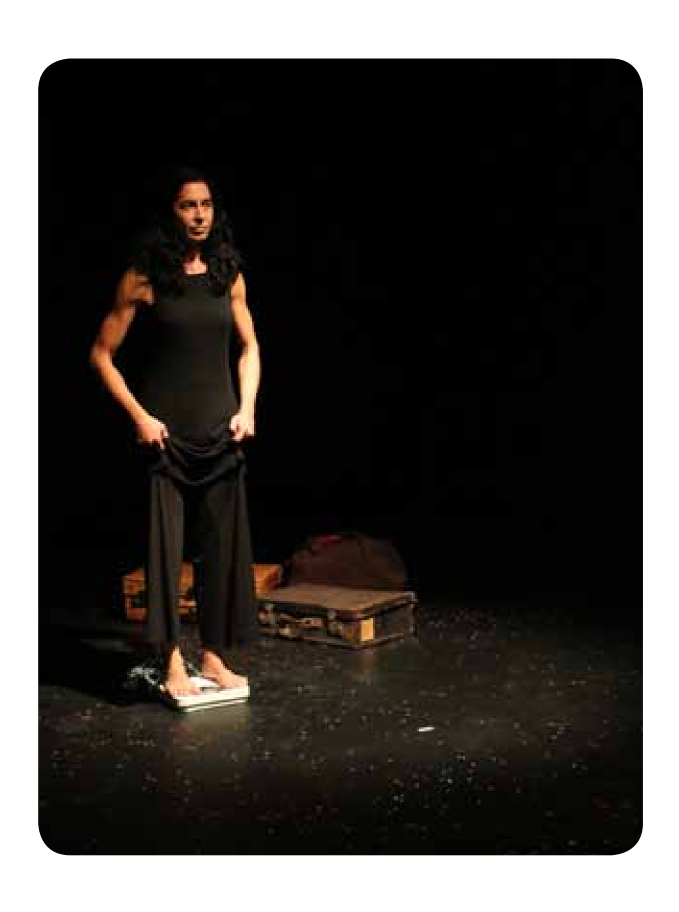
càrrega visible:
- bàscula
- 3 maletes de viatge carregades voluntàriament amb llibres de pes relatiu i involuntari
- 5 kg de cadenes

pes del cap
pes del cap en cadenes
al cap, el pes del cap en cadenes (pressió)
pes del cos
pes del cos en llibres
construcció; s'aguanta per pressió del cap
a sobre, pes de les cadenes, s'aguanta per pressió del cos, agenollat
cos de cap, cos de pes (equilibri per pressió)
pel propi pes de la pres(si)ó
la consciència defineix el moment d'alliberacció

(EX-PRESIÓN de es-cultura)

carga visible:
- báscula
- 3 maletas de viaje cargadas voluntariamente con libros de peso relativo y involuntario
- 5 kg de cadenas

peso de la cabeza
peso de la cabeza en cadenas
en la cabeza, el peso de la cabeza en cadenas (presión)
peso del cuerpo
peso del cuerpo en libros
construcción; aguanta por presión de la cabeza
encima, peso de las cadenas, se aguanta por presión del cuerpo, arrodillado
cuerpo de cabeza, cuerpo de peso (equilibrio por presión)
por el propio peso de la pr(e/i)són
la consciencia define el momento de liberacción

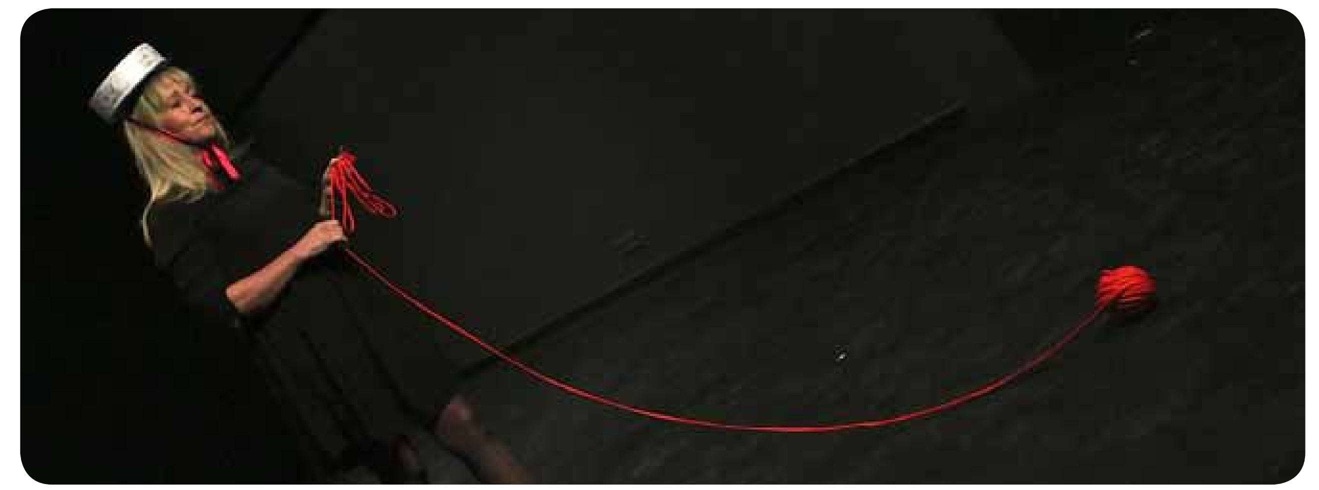

ESTER XARGAY

MESURACCIÓ I

MEDIDACCIÓN I

MESURACCIÓ I:

ALEGRIA A MIDA

Al segle XIX, algunes revistes nortamericanes public
aquesta definició: «La felicitat és com una papallona,
sempre apareix fora del nostre abast quan hom la pers
però que, quan hom seu tranquil·lament pot posar-se
nosaltres.»
YANIS VAROUFAKIS

mesurar
inconscientment
intuir la sorpresa
adoptar allò sorgit
en la immediatesa
desplegar
un tot efímer
el·lipses volumètriques
abstraccions geomètriques
en tensar dins l'espai
l'energia
irradiar
lleugeresa
tot amb colors llampants
expandir
elements flexibles
revolució visual
estat d'ocupació
en l'alliberament

ESTER XARGAY

MELINA PEÑA

IMPUR

IMPURO

Impur forma part d'una Trilogia sent la segona performance de la seqüència: Cotó Impur i Pur Lleuger on l'espai i temps entre aquestes dues performances van crear la necessitat de desaparèixer amb la finalitat de regenerar.
El temps suspès per la lesió del cos i la immobilitat porten a la reflexió i la necessitat de buidar per obrir camí a la re-invenció. La incertesa aquosa em porta lentament a través d'un espai buit cap Pur Lleuger, la tercera performance amb la qual va finalitzo aquesta etapa. Desprendre, desaparèixer per renéixer.

Impuro forma parte de una Trilogía siendo la segunda performance de la secuencia: Algodón Impuro y Puro Ligero donde el espacio y tiempo entre estas dos performances crearon la necesidad de desaparecer con la finalidad de regenerar.
El tiempo suspendido por la lesión del cuerpo y la inmovilidad llevan a la reflexión y la necesidad de vaciar para abrir camino a la re-invención. La incertidumbre acuosa me lleva lentamente a través de un espacio vacío hacia Puro Ligero, la tercera performance con la que finalizo esta etapa. Desprender, desaparecer para renacer.

MONTSE SERÓ

SENSE

SIN

Sense......sentir, sense sentits.

Sempre hi ha quelcom per sentir,
sempre hi ha sentits!

Sense sentits, res té sentit

Sentir o no sentir ....
....aquesta és la qüestió

Sin ...... sentir, sin sentidos.

Siempre hay algo para sentir,
siempre hay sentidos!

Sin sentidos, nada tiene sentido

Sentir o no sentir ....
....esa es la cuestión

EMMA REGADA

ST

No tinguis por de mi, només sóc el mirall trencat que deforma realitats, evitant la constant addicció de cercar un defecte en una bellesa plana.

Vine als meus braços, que sense que sàpigues que estan vivint en una tardor solitàriament freda, t'acolliran com si fossis part de mi, ESTIMA.

Mira el reflex que deforma el teu rostre i troba'l graciós, magnífic, diví i abraça't, perquè ningú més que tu pot saber bellesa que es troba en cada un d'aquests plecs, ESTIMAT.

No tengas miedo de mí, solo soy el espejo roto que deforma realidades, evitando la constante adicción de buscar un defecto en una belleza plana.

Ven a mis brazos, que sin que sepas que están viviendo en un otoño solitariamente frío, te van a acoger como si fueses parte de mí, ESTIMA.

Mira el reflejo que deforma tu rostro y encuéntralo gracioso, magnífico, divino y abrazarte, porque nadie más que tú puede saber la belleza que se encuentra en cada uno de esos pliegues, ESTIMAT.

TONI CRABB

YOU

TU

You és una seqüència d'accions basades en imatges de somnis en torn del fal·lus.

You es una secuencia de acciones basadas en imágenes de sueños en torno al falo.

C21